Dosarul nr. 1-253/24
1-24131830-46-1-19112024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

05 februarie 2025 mun. Soroca

Judecătoria Soroca, sediul Central
Instanța în componența:
Președintelui de ședință: Cristina Botnaru
Grefierului: Alina Bordian
Cu participarea:
Procurorului: Alexandru Cebanciuc
Avocatului: Daniel Ghidirim

a examinat, în ședința de judecată publică în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Radu Nicolae *****, născut la *****, domiciliat mun. Soroca, str. ***** nr. 20, studii - două clase, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, persoane la întreţinere nu are, IDNP *****, cetăţean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- ***Sentinţa Judecătoriei Soroca din 24.11.2006**, (modificată prin hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie din 16.03.2009), în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal la 20 (douăzeci) ani închisoare.*
- ***sentinţa Judecătoriei Floreşti din 24.12.2007**, (modificată prin decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din 17.03.2009), în baza art. 27,186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (4) din Codul penal la 20 (douăzeci) ani 6 (şase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu antecedente penale nestinse,*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal.

Cauza parvenită spre examinare în instanța de judecată la 19.11.2024 și examinată în termen rezonabil de până la 05.02.2024.

Procedura de citare a fost legal executată.

Acuzatorul de stat a pledat pentru stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Apărarea a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea vătămată Malic Larisa fiind prezentă la examinarea cauzei a menționat că careva pretenții față de Radu Nicolae nu are și nu ar dori ca ultimul să fie pedepsit.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședință, instanța,-

A C O N S T A T A T :

Radu Nicolae *****, la 22 octombrie 2024, în jurul orei 14:00, urmărind scop de profit şi sustragere pe ascuns a bunurilor materiale ale altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, profitând de faptul că nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras şi însuşit poarta metalică de acces în gospodăria ce aparţine cet. Malic Larisa, situată în mun. Soroca, str. *****, nr. 28, astfel cauzându-i părţii vătămate Malic Larisa o pagubă materială în sumă totală de 6000 lei.

Potrivit adeverinței poștale restituite instanței de către factorul poștal (f.d.82-83), rezultă că, **Radu Nicolae** ***** este plecat și nu a reclamat citația, de aceia, ținând cont de faptul că ultimul a cunoscut cu certitudine despre intentarea cauzei penale în privința sa precum și expedierea acesteia spre examinare în instanța de judecată, dar a plecat într-o direcție necunoscută fără a anunța despre acest fapt, la fel nu s-a prezentat în fața instanței fără a avea motive întemeiate și nu a prezentat careva acte care ar confirma imposibilitatea sa de a se prezenta, respectiv, prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 03.12.2024 s-a dispus aducerea forțată a inculpatului Radu Nicolae ***** (f.d.86).

Potrivit raportului ofițerului superior de sector al SP-1 al IP Soroca Igor Voinițchii din 17.01.2025 (f.d.89), rezultă că, Radu Nicolae ***** la moment nu se află la domiciliu, iar din discuțiile cu vecinii s-a stabilit că, locul aflării acestuia nu este cunosc, concluzionându-se că inculpatul se eschivează de la prezența în fața instanței, în consecință, prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 17.01.2025 ultimul a fost anunțat în căutare (f.d.91).

Reieșind din informația Nr.34/48-678 din 20.01.2025 eliberată de Inspectoratul de Poliție Soroca s-a stabilit că, dosarului de căutare i s-a atribuit nr. 2025320007 (f.d.93), menționându-se că în prezent se întreprind măsuri de investigații în vederea reținerii lui.

În consecință, circumstanțele enunțate au fost apreciate ca probe verosimile că persoana pusă sub învinuire şi în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței şi de a se apăra personal, precum şi se eschivează de la judecată, din care considerente, în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct.1) şi alin. (6) Cod de procedură penală, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În susținerea acestei concluzii, instanța consideră necesar de invocat doctrina penală şi jurisprudența CEDO în acest sens. După cum a decis Curtea Europeană în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă ”acuzatul” de a

lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece 7 lit. c), d) şi e) ale parag.3 ale aceluiași text recunosc ”oricărui acuzat” dreptul ”de a se apăra el însuși”, ”de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, ”de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de ”descurajare” a absențelor nejustificate. Însă, o situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art.6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes v. Franţa (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal şi nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință şi în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal şi la dreptul de a se apăra în proces. Pe alt caz Kattan v. Romînia (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța şi-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, instanța a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută şi prin rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, instanța a considerat justificată examinarea cauzei în lipsa lui Radu Nicolae *****, interesele căruia au fost apărate în proces de către avocatul Daniel Ghidirim.

Prin urmare, deoarece cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului, în ordinea prevăzută de art.368 alin.(1) pct.2) CPP, s-a dat citire declarațiilor lui Radu Nicolae ***** depuse în cadrul urmăririi penale, de unde rezultă că ultimul, fiind audiat în calitate de *bănuit* (f.d.54-55) și *învinui*t (f.d.62), vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (1) Cod penal a recunoscut-o, invocând că la data de 22 octombrie 2024, din lipsa mijloacelor financiare, a decis să fure porţile unei case din vecinătate unde nimeni nu locuieşte. Tot atunci, a mers la punctul de colectare a fierului uzat de lîngă staţia de salvatori şi pompieri, unde a discutat cu administratorul acestei staţiei pe numele Fiodor, familia nu o cunoaște, comunicând că dorește să vîndă o poartă la fier uzat, dar este necesar un transport şi de tehnică la tăierea fierului (porţii). Prin urmare d-nul Fiodor, a vorbit cu un subaltern, căruia i-a

dat indicaţia să meargă cu mine şi să demonteze acestă poartă și s-au urcat într-un microbuz şi au plecat, el i-a arătat drumul pînă la faţa locului. Tot atunci acel muncitor, a tăiat poarta cu ajutorul unui aparat de sudat urmare noi i-am încărcat în pus poarta compusă din două porţiuni/şi neam deplasat la punctul de colectare a fierului uzat. După ce a cântărit poarta a primit mijloace băneşti în suma de 1340 lei şi el a plecat de la faţa locului. A subliniat că îi pare rău pentru cele comise şi dorește să se împace cu partea vătămată, intenţionând să îi restituie prejudiciul cauzat, adică să-i instaleze din nou poarta.

Prin urmare, chiar dacă Radu Nicolae ***** și-a recunoscut vina integral, vinovăția lui se confirmă și prin probele prezentate de acuzatorul de stat şi examinate în ședința de judecată şi anume:

În ședința de judecată partea vătămată Larisa Malic Petru a declarat că, susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale menționând că, inculpatul este vecinul ei și că erau în relații normale. A confirmat, că are în proprietate o casă de locuit situată în mun. Soroca, str. ***** nr. 28, pe care a moştenit-o de la mama sa. În toamana anului 2024 la ea a venit o persoană care i-a comunicat că cineva i-a sustras poarta de acces de la gospodăria în cauză apelînd la poliţie, iar peste o săptămînă poarta i-a fost restituită. A comunicat că, nu cunoaște numele persoanei care i-a sustras poarta dar ei îl numesc în limba romă „MACULEA”. A menționat că rudele inculpatului i-au recuperat paguba și careva pretenții față de inculpat nu are, indicînd că nu dorește că acesta să fie pedepsit.

Fiind audiat în calitate de martor Mardare Tudor Iacob a declarat că activează în calitate de cantaragiu la punctul de colectare a metalului uzat, din preajma stației de pompieri. A menţionat că, nu ține minte cînd a avut loc furtul dar în ziua respectivă se afla la serviciu, unde de el s-a apropiat o persoană de origine romă, care i-a comunicat că doreşte să vândă o poartă la fier uzat, dar nu dispune de transport şi de utilaj pentru demontarea acesteia. În rezultat, el i-a comunicat unui angajat Ardovan Iurie să se deplaseze cu automobilul de serviciu la domiciliul acelei persoane de origine romă. Peste un timp, ultimii au revenit cu o poartă mare metalică dar nu-şi aminteşte cu exactitate cît cîntărea poarta respectivă și tot atunci personal i-a transmis banii persoanei de origine romă. A doua zi, la punctul de colectare a metalului uzat, unde el activează a venit poliţia și poartă a fost restituită.

Martorul Ardovan Iurie Ion a declarat în fața instanței că, este angajat în calitate de hamal la punctul de colectare a fierului uzat amplasat în apropierea Staţiei Salvatorilor şi Pompierilor de pe centura oraşului. În luna octombrie 2024 se afla la serviciu și a venit o persoană de origine romă, care a discutat ceva cu şeful punctului de colectare a metalului uzat pe nume Mardare Tudor. Ulterior, şeful s-a apropiat de el şi i-a dat indicaţie să se deplaseze la domiciliul persoanei de origine romă, unde era necesar de a demonta şi a încărca o poartă metalică. Ajungând în faţa unei gospodării situate în apropiere de Penitenciarul nr. 6 Soroca persoana de origine romă i-a arătat porţile care urma să le demonteze şi să le transporte la punctul de colectare a

metalului uzat, comunicând că aceasta este gospodăria ce-i aparţine, respectiv, cu ajutorul aparatului de sudat a tăiat poarta și țevile care transportându-le la punctul de colectare a metalului uzat şeful său Mardare Tudor a cântărit masa porţilor şi s-a achitat cu persoana de origine romă. Din convorbire cu acel rom, a înțeles că gospodăroia îi aparține lui și că el intenționa să schimbe tot, inclusiv și gardul.

Vinovăția lui Radu Nicolae ***** în comiterea infracțiunii incriminate se mai confirmă și prin probele scrise, și anume:

- Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 22.10.2024 cu fototabelul anexă, conform căruia a fost examinat locul comiterii infracţiunii şi anume gospodăria cet. Malic Larisa situată în mun. Soroca, str. *****, nr. 28, de unde a fost sustrasă o poartă confecţionată din metal în valoare de 6000 lei (f.d.6-10);

- Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 23.10.2024 cu fototabelul anexă, efectuat la punctul de colectare a metalului uzat SRL „ServtransportMetal", situat în mun. Soroca, str. Ocolirii 6, în cadrul căruia a fost examinată şi ridicată o poartă metalică alcătuită din două secţiuni identice, de culoare neagră (f.d.12-15);

- Corpurile delicte - o poartă metalică alcătuită din două secţiuni identice, de culoare neagră, care a fost transmisă spre păstrare cet. Mardare Tudor Iacob (f.d.18);

Astfel, analizând materialul probator administrat în cadrul cercetării judecătorești și componența infracțiunii imputate lui **Radu Nicolae *****, instanța de judecată relevă următoarele.

În acord cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.101 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, "fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege".

Mai mult, jurisprudența CtEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtenstein vs Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de

judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1-4 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal ”Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.”

Potrivit art.113 Cod penal ”Se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

Potrivit art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanța de judecată în absența lor.

Prin urmare, reieșind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a concluzionat că vinovăția inculpatului Radu Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin.

Până a ajunge la aceste concluzii, instanța a ținut cont de prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, bunurile sustrase au o valoare totală de 6 000,00 lei, ceea ce pentru ultima este o pagubă considerabilă.

Este de menționat că, obiectul juridic material al infracțiunii prevăzute de art.186 îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă al acestui component de infracțiuni are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită;

2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil;

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile;

4) modul ascuns.

Infracțiunea de furt este una materială şi se consideră consumată odată cu realizarea elementului material şi respectiv, survenirea rezultatului, adică scoaterea bunului din stăpânirea de fapt a posesorului sau a deținătorului şi trecerea lui în posesia făptuitorului - acțiune care presupune cauzarea unui prejudiciu material efectiv.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă cu scop de profit, îndreptate spre sustragerea averii străine şi însuşirea ei.

Subiectul - este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani.

Instanța reține că potrivit art. 55 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană îşi exercită drepturile şi libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile şi libertățile altora.

Acest regim de exercitare a drepturilor şi intereselor ocrotite de lege este reglementat Legea Supremă – Constituția Republicii Moldova și are ca scop respectarea drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor care se consideră prejudiciate.

Articolul 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Prin urmare, unul din elementele atragerii la răspunderea penală este probarea comiterii faptei prejudiciabile de persoana inculpată, precum și comiterea acestei fapte cu vinovăție, elemente care au fost dovedite pe parcursul cercetării judecătorești.

În consecință, reieșind din probele prezentate de partea acuzării, care poartă un caracter exact, sunt dobândite legal, au servit la constatarea existenței infracțiunii imputate inculpatului, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, au fost admise ca pertinente, suficiente, concludente şi utile, administrate conform prevederilor legale, or, totalitatea dovezilor enumerate mai sus, acumulate în cadrul urmăririi penale şi examinate în instanța de judecată, demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția lui Radu Nicolae *****, acțiunile căruia, **instanța de**

judecată le încadrează juridic în baza art.186 alin.(1) Cod penal cu indicii de calificare: „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane”.

Infracțiunea prevăzută la art.186 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, iar potrivit art. 16 alin. (2) din Codul penal, se califică ca infracțiune ușoară.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, și, anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă faptul că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de astabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

În accepțiunea art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane iar conform dispozițiilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi a termenului pedepsei, instanța de judecată mai ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia, ordine de idei în care, instanța ține să reitereze că din cadrul legal precizat, rezultă indubitabil că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca ”prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității.

Ca urmare, instanța atestă că pentru infracțiunea comisă de către Rusu Nicolae *****, apărarea a solicitat aplicarea unei eventuale pedepse sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunității solicitare care urmează a fi respinsă din motiv că, inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată, lipsind acordul acestuia de a executa astfel de pedeapsă, mai mult ca atît, la momentul actual ultimul are antecedente penale nestinse ceea ce constiuie o premisă de imposibilitate de a aplica astfel de pedeapsă.

În acest sens, instanța va ține cont de faptul că în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 din Codul penal - nu au fost stabilite, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal - săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamantă pentru săvîrșirea unei infracțiuni similare.

La locul de trai Radu Nicolae ***** se caracterizează nesatisfăcător (f.d.38), la evidența medicului narcolog şi psihiatru nu se află (f.d.45, 47).

Instanța a mai reținut că, conform formei nr.246 (f.d.39) Radu Nicolae ***** nu este la prima sa abatere, anterior a fost condamnat prin sentinţa Judecătoriei Soroca din 24.11.2006, (modificată prin hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie din 16.03.2009), Radu Nicolae ***** a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, art. 188 alin. (3) lit. c) Codul penal, art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) Cod penal cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal la 20 (douăzeci) ani închisoare și sentinţa Judecătoriei Floreşti din 24.12.2007, (modificată prin decizia Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie din 17.03.2009), Radu Nicolae ***** a fost condamnat în baza art. 27,186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal la 20 (douăzeci) ani 6 (şase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, avînd antecedente penale nestinse.

Reieșind din încheierea nr. 21ji-81/23 din 06.03.2023 emisă de Judecătoria Soroca, sediul Central (menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 24.05.2023) rezultă că, inculpatului Radu Nicolae ***** i s-a redus termenul pedepsei defintive deoarece a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în rezultat, a fost eliberat imediat din Penitenciarul nr.6-Soroca, fapt care denotă că această pedeapsă nu a fost suficientă pentru corectarea sa, ultimul nu a stat pe calea corijării, comițând din nou o altă infracțiune, cu intenție.

Prin urmare, la data comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) Cod penal - 22.10.2024, Radu Nicolae ***** avea antecedente penale, fapt care rezultă cert din prevederile art.111 alin.(1) lit. i) Cod penal antecedentele penale se sting dacă au expirat 8 ani după executarea pedepsei, aplicată pentru săvîrşirea unei infracţiuni deosebit de grave fapt care denotă că această pedeapsă nu a fost suficientă pentru corectarea sa, ultimul nu a stat pe calea corijării, continuând să comită alte infracțiuni.

Cât privește comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracțiunii este de menționat că, Radu Nicolae ***** în cadrul examinării cauzei s-a eschivat de a se prezența în fața instanței, fiind anunțat în căutare, prin urmare, ultimul nu a dat dovadă de un comportament cuviincios și că ar fi realizat caracterul negativ al acțiunilor sale, astfel, ținând cont de criteriile de individualizare a pedepsei penale, de

procedura în care s-a examinat cauza, de faptul că anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, iar după eliberarea sa din locurile de detenție a purces din nou la încălcarea legislației, de consecințele faptei prejudiciabile, precum și de efectul pedepsei penale stabilite asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța consideră că, corectarea lui Radu Nicolae *****, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui cât și a altor persoane, restabilirea echității sociale, va fi posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare, în limitele prevăzute de norma penală stabilită la art.186 alin.(1) Cod penal, respingând astfel doleanțele apărătorului, cît și a părții vătămate, care a solicitat neaplicarea pedepsei, deoarece și împăcare în cazul din speță nu este posibilă, or aceasta este personală și trebuie să aibă loc nemijlocit în fața instanței.

Potrivit prevederilor art. 72 alin. (2) Cod penal, pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului, necesită a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Circumstanțe ce ar împiedica executarea pedepsei cu închisoarea lipsesc.

Reieșind din circumstanțele stabilite pe caz, instanța consideră că pedeapsa reală de privare de libertate va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța o consideră echitabilă faptelor infracționale săvârșite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare. De asemenea, instanța reamintește că pedeapsa este echitabilă atunci, când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, ținînd cont de faptul că, inculpatul nu este prezent la examinarea cauzei, instanța va aplica îî privința acestuia măsura preventivă sub formă de arest, ltimul fiind deja anunțat în căutare.

Instanța de judecată speră că, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanța de judecată a ținut cont și de faptul că acțiune civilă în prezenta cauză nu a fost înaintată și în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții materiale și morale față de inculpat.

Corpul delict în prezenta cauză penală vor fi lăsat în proprietatea părții vătămate.

Călăuzindu-se de prevederile art.340, 382, 384, 385, 389, 392-395, Cod de procedură penală, instanța de judecată -,

A C O N D A M N A T :

Se recunoaște vinovat Radu Nicolae ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi i se aplică lui pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an 6 luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis.

Măsura de reprimare lui Radu Nicolae ***** de aplicat arestul preventiv, până ce sentința va deveni definitivă.

Începutul termenului de executare a pedepsei lui Radu Nicolae ***** a-l calcula din momentul reținerii.

Corpul delict – o poartă metalică alcătuită din două secţiuni identice, de culoare neagră, care se află la păstrare la partea vătămată, de lăsat în proprietatea acesteia.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele de ședință
Judecătorul **Cristina Botnaru**